

LAIVAS

No. 14. Metai VI

Bal. (April) 3, 1926

DSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusci metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

VELYKŲ ŠVENTĖ.

L e k c i j a .

I KOR. 5, 7-9.

BROLIAI, išvalykite senąjį rauga, kad butumėte naujas įmaišymas, taip kaip jus ir esatė nerauginti. Juk mūsų veidykinis avinėli; Kristus jau paaukotas. Taigi, šveskime šventes ne senu raugu, ne piktenybės ir nedorybės raugu, bet nerauginta tikrybės ir tiesos duona.

Mano Viešpats ir mano Dievas.

Brangusai Jėzau, ką daugiau Tu galėjai man suteikti, kad Tave mylėčiau! Suteik man malonę suprasti tą begalinę meilę, kuri privertė Tave tapti žmogumi, numirti ant kryžiaus ir pasilikti amžinai švenčiausiam Sakramente mūsų sieloms kasdieniniu valgiu. Ką daugiau Tu galėjai padaryti, kad įgytumei mano meilės? Aš turėčiau išgailesties numirti, atmindamas, kad Tave užrustinau tiek daug kartų ir veltui išaikvoję tavo malones. Mano Brangiausias Jėzau, aš galiuosi iš savo širdies gilumos, kad Tave užrustinau. Aš myliu Tave, mano begaline Gėrybe, berybe Meile! Neatsisakyk, Saldžiausias Jėzau, vėl grįžti į mano širdį. Verčiau numirti tukstantį kartų, negu pašalinti Tave iš savo širdies. Ateik Jėzau, ir uždegk mano širdyje savo meilės ugnį, kad visa užmiršęs, temastyčiau vien apie Tave, visame ieškočiau tikrai Tavęs, — mano begaline Meile ir Gėrybe. Amen.

E v a n g e l i j a .

MORK. 16, 1-7.

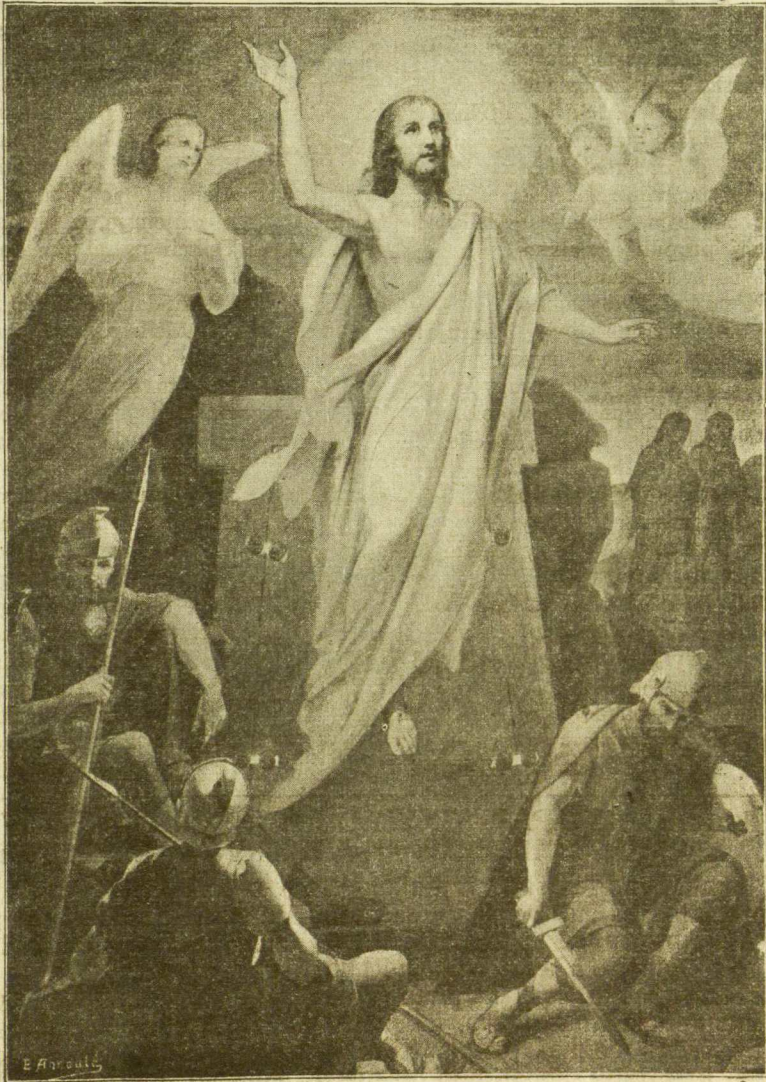
ANUO metu: Marija Magdelena, Marija Jokubo motina ir Salome nusipirko kvėpalų, kad atėjusios pateptų Jėzų. Labai anksti, pirmą savaitės dieną jos atėjo pas kapą, saulei jau užtekėjus. Jos kalbėjosi tarp savęs: Kas mums atris akmenį nuo kapo angos? Bet pažveigusios pamatė akmenį atristą: buvo gi jis labai didelis. Įėjusios į kapą jos pamatė jaunikaitį, sėdintį dešinėje pusėje, apvilktą baltu drabužiu, ir nusigando. Jis joms tarė: Nenusigąskite, jus ieškote Jėzaus Nazareno, kuris buvo prikaltas ant kryžiaus; jis atsikėlė, jo nėra čionai; štai vieta, kamė jį buvo padėję. Bet eikite, pasakykite jo mokytiniais, ir Petru, kad jis eina pirm jūsų į Galilieją; tenai jį matysite, kaip jis yra jums sakeš.

Malda į Saldž. Jėzaus širdį.

Aterk man, Saldžiausias Jėzau, savo švenčiausiąją širdį! Apreikšk josios paslėptas grožybes; suvienyk mane su savo švenčiausia širdimi amžinai. Visi mano širdies troškimai ir plakimai, kurieneusilpsta nei miege, teesie mano meilės pareiškimas Tau, tekalbė Tau nuolatai: "Aš Tave myliu!" Priimk mano mažutėlį triušą ir suteik man malonės sunaikinti nudėmės sunkybę, kad galėčiau Tave garbinti ir šlovinti danguje amžinai. Amen.

Sveiki Sulaukę Šventų Velykų!

KELĖS KRISTUS! ALELIUJA!

LINKSMA DIENA.

Linksma diena mums nušvito,
Visi troškom džiaugsmo šito.

Kėlės Kristus, mirtis krito,
Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Dangaus Karaliau aukščiausias
Išganytojau brangiausias,
Atpirko mus maloniausias,

Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Jis pragarą pergalejo,
Žalčio galva sutrupėjo,
Vargšams viltis sužibėjo.

Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Tuoj prapultį atrakino,
Tėvus šventuosius ramino,
Eit paskui save vadino.

Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Jie kaip tik Jėzų išvydo,
Džiaugsmingu balsu pragydo,
Sveikas buk Sunau Dovydo!...

Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Sveikas Karaliau šviesybės
Viešpatie didžios galybės,
Gelbėk ir mus iš tamsybės.

Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Susilaukę Atpirkėjo
Didį jie džiaugsmą turėjo,
Senai regėt Jį norėjo...

Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Gyvas savo gale tapo,
Nelietęs atspaudė kapo,
Sargai pabėgo be kvapo...

Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Geluonį mirties išrovė,
Nuodėmes mūsų nuplovė,
Pragaro vartus išgriovė...

Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Angelus siunčia šventuosius
Pas Mariją ir savuosius
Mokytinius mylimuosius.

Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

— “Pas Motiną Sopulingą,
Neškit naujieną džiaugsmingą
Atsikėlimo garbingo”!...

Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Veikiai patsai pas Ją ėjo,
Didžia šviesybe žibėjo,
Sveikindamas Jį kalbėjo:

Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

— “Po Tavo skausmų kartybės
Nušvito diena linksmybės.
Buki gi pilna saldybės.

Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

— “Sveikas buk Jėzau saldžiausias,
Mano suneli mieliausias
Žmonėms visiems maloniausias.

Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Esu šiandieną laiminga
Tave išvydus garbingą
Niekio daugiau man nestinga...

Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Per šventą Atsikėlimą,
Duok mums kalčių atleidimą
Tegu ir mus džiaugsmas ima!

Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

MALDOS APAŠTALAVIMO INTENCIJA SKIRTA ŠV. TĖVO, PIJŲ XI Balandžio mėn. 1926. Vyrų Mėnesinė Komunija.

Negali būti geresnės ir tinkamesnės intencijos už šią Šv. Tėvo skirtąją. Gyvename pasaulyje užkrėstame nedorumais, savymeile ir atkritimu nuo Dievo. Ir kaip mūsų seni ir jauni vyrai gali likti nepaliesiti to maro, jei jie nestiprins savęs dažnai Jėzaus Kunu ir Krauju, kad būtų liuosi nuo mirtinos nuodėmės?

Kokia 20 metų atgal Šv. Tėvas, Pijus X, išleido paraginimą prie dažnos šv. Komunijos. Jo žodžiai neliko be vaisių; daugybė žmonių daug dažniau pradėjo priimti šv. Komuniją. Mėnesinė

vyrų Komunija Suv. Valstybių bažnyčiose yra vienas tu gražių pavyzdžių. Apaštalystės Maldos Dr-jos daug prie to prisidėta.

Bet tukstančiai vyrų yra da toli nuo tos pašvenčiamosios malonių vėsmės. Taigi dabar skiriama ši mėnesį melstis, kad daug daugiau atsirastų katalikų vyrų, kurie priimtų Komuniją kas mėnuo.

Tėvai gali but tikri, kad jų vaikai eis geru keliu, jei ir tėvai ir jų vaikai nuo pat kudikystės eis dažnai, kas mėnuo prie Komunijos.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Paprasčiausius Priekaištus Tikėjimui.

Pastaba. Pereitame "Laivo" numerį per neapsižiūrėjimą prie 3-jo užmetimo prieš tikėjimą paaiškinimo pabaigos pridėtas 4-tas iš eilės užmetimas, dėl ko išėjo mažas nesusipratimas.

IV Užmetimas. Viskas valdoma likimo. Kitaip nebūtų tiek daug betvarkės ant žemės. Daug yra nenaudingų, netobulų ir blogų dalykų. Todėl Dievas mumis nesirupina.

Atsakymas. Kas yra likimas? Aš to nežinau ir to niekas nežino; niekas negali ir negalėjo pasakyti, — žodis be reikšmės. Tuo žodžiu bedieviai nori padengti ir pakeisti Apveizdos vardą, taip jų nekenčiamą.

Likimas nieko nevaldo čionai ant žemės, dėlto kad patsai likimas yra niekis tuštybė.

Tik Dievas, Aukščiausias Viešpats ir vienatinis visų esybių sutvėrėjas valdo, budi ir visa tvarko savo apveizda. Savo begaline išmintimi, gerumu, teisingumu, Jis palaiko visa tvarybą aplamai ir kiekvieną daiktą atskirai, ir vėda prie jo siekio priemonėmis, kurias Jis žino tinkamas.

Kaip Jisai sutvėrė visa be jokių pastangų, taipogi Jis valdo visa be jokio vargo; ir nėra maža Jo didybei rūpintis savo sutvėrimu kaip kad sutverti juos.

Kas sako, kad Dievas nesirupina apie mus, yra labai tuščiaprotis, nes

negalima suvokti, suprasti, kad visagalis Dievas, visa žina ir matas, išsižadėtų savo aukščiausios viešpatystės ant savo sutvėrimų ir sutvėręs juos, jų nevaldytų. Negalima suprasti, kad šventas ir teisingas Dievas, Kurs yra pati Gerybė, ir pageidauja gero, o nekenčia pikto, nežinotų mūsų darbų, kokie jie būtų, geri ar pikti.

Dievas savo apveizda mus serginti, budi, kaip tėvas savo vaikus. Jis tiek mums daro, kiek tėvas savo vaikams. Jis mus saugoja. Jis mus mokina kas gera ir kas bloga; Jis parodo mums tikrąjį kelią, kurį mes privalome sekti; blogą, kurio mes turime vengti; Jis baudžia mus kai mes Jo neklausome; ir atlygina mums už Jo šv. valios pildymą. Kadangi Jis neteikia to šiame pasaulyje, Jisai atlygina ateinančiame. Kas yra paprastesnio?

Žiurėkime, kad mintis neigti tą apveizdą, tą Dievo valdymą, niekumet mumyse nepakiltų. Mums užmeta, kodėl tiek daug betvarkės ant žemės. "Kodėl mes dažnai sakome: yra daug kas velti ir bergždžia? Kodėl tiek vargo? kodėl tiek blobo? Kodėl tasai gimsta vargšas, o anasai turtingas? Kodėl tiek nelygybės žmonijoje? Kodėl tiek vargo, ligų ir nesutikimų žmonių tarpe, ir tiek daug pasisekimo kitų tarpe?"

Klausantis taip kalbant, ištiesų, ateina mintis, kad mes butume geriau viską sutvarke.

Kas gi pasakė mums, kad visa, kas mus erzina yra betvarkė? Kas? Tamsta spėlioji, kad koks nors dalykas yra be jokios naudos pasauliui deliai to, kad nežinai kam jis tinka? Mes manome, kad dalykas yra blogas del to vien, kad mes nežinome kam jis yra tinkamas.

Ištikrųjų, tai yra keistas nusistatymas. Jei nemokytas žmogus, nemokąs skaityti, praskleistų Kudirkos, bei Vysk. Valančiaus, ar Daukanto raštus, ir pamatęs tiek nepažįstamų raidžių, tukstanteriopai sumaišytas, rišantis vienas su kitomis; kartais aštuonios kruvoje, kartais šešios, kitą kartą tris, bei septynias, arba dvi, ir iš jų padarytų žodžius; matydamas vieną eilę sekant kitą, vieną prasidedant lakšto pradžioje, kita viduryje, kita pabaigoje; tiek lakštų taip sutvarkytų, kad vienas būtų pradžioje, kitas viduryje, trečiasis knygos gale, patėmydamas tuščių tarpų čionai, raidėmis, sumarginta tenai; čia didelėmis, ten mažomis ir t. t.; aš sakau, jei pamatęs tą visa, nieko nenuvokdamas apie raštą, paklaustų, kodėl tos raidės, tie lakštai, tos eilės yra dedamos toje vietoje, o ne kitoje; kodėl, kas pradžioje nestoja viduryje, o kas viduryje, pradžioje; kodėl dvidešimtasai lakštas nėra penkisdėšimtuoji ir t. t., — jam būtų pasakyta: "Brolau, tai genius, žymus protas, garbingas rašytojas tą visą sutvarkė taip, kad išreikštų savo mintis, ir jei vienas lakštas būtų perkeliamas į kitą vietą, jei kas pakeistų tvarką netik eilėse bet ir žodžiuose, net gi raidėse, pasirodytų

didelė betvarkė tame gražiam veikalė, ir autoriaus tikslas nebutų atsiektas."

Jeigu tas ignorantas statytųsi gerai suprantąs dalyką, ir imtų peikti tos knygos tvarką; jei jis pavyzd. sakytų: man gi rodos, kad būtų buvę geriau sudėti kruvon raides kurios turi kokį panašumą, didžiasias su tokio paties didumo, ir tolyginiai mažąsias; tai būtų geresnė tvarka, jei visi žodžiai vieno ilgumo ir to paties raidžių skaičiaus; kodėl vieni žodžiai taip trumpi, o kiti taip ilgi? K o d e l č i a y r a t u š č i a s tarpas, o ten ne? Visa tai blogai sutvarkyta; nėra tvarkos joje. Žmogus kurs tai padarė nieko nesupranta apie tokius dalykus; visa palikta likimui". — Mes turėtumėm jam atsakyti, "Tamsuolė." Tamsta nieko nesupranti apie tai. Jei visa būtų sudėta pagal tamstos nuomonės, nebutų nė reikšmės, nė protavimo toje knygoje. Viskas gerai kaip yra. Gabesnis žmogus ir kilnesnis protas, kaip tamstos, valdė ir valdo tą dalyką ir knygos tvarką; ir jei nežinai to viso veikalo tvarkos, kaltink save ir savo nežinojimą.

Dievo didžiąją Knygą mes skaitome, kuomet mes dirstelėjame į pasaulį. Visi amžiai yra kaip jos lakštai, kurie seka viens kito; ir visi sutvėrimai, nuo angelų lig mažiausios žolėlės, smulkiuosios dulkelės, tai raidės, taip sutvarkytos kiekviena savo vietoje, To Didžiojo Kompozitoriaus ranka, Kurs vienas tik pažįsta savo amžinąją savoką ir nuvokia visą savo darbą.

(Bus daugiau).

Velykų Džiaugsmas.

(MINTYS MĄSTYMI).

I. IŽANGLIAMASIS PUNKTAS. Įsivaizduokime, kad savo akimis matome prisikėlusį iš numirusių Išganytoją ir klausykimės pranašo žodžių: „Ta yra diena, kurią Viešpats padarė; džiaugkimės ir linksimkimės joje“ (Ps. 117, 24).

II IŽANGLIAMASIS PUNKTAS. Garbinčiai iš numirusių prisikėlusis Jėzau, padėk man sutvarkyti mano širdies geidimus, kad šventu gyvenimu gyvendamas ant žemės bučiau vertas per nesibaigiančius amžius Tave garbinti danguje.

I PUNKTAS. Jėzus prisikėlė iš numirusių.

1. Skaudi ir ilga buvo Išganytojo kančia. Ji prasidėjo alyvų darže, o baigėsi ant Golgotos kalno, ant kryžiaus. Už mūsų nusidėjimus pats save paaukojo, kad mums galėtų sugrąžinti teisę pasiekti amžinąją laimę.

Begaliniai geras Jėzus. „Jis tapo paaukotas, sako apie Jį pranašas, nes Jis pats to norėjo. Jis neatidarė savo burnos, kaip avis, kurią nužudyti veda ir kaip avinėlis nutilo prieš tą, kuris jį kerpa.“ (Iz. 53, 7).

2. Jėzus buvo vinimis prie kryžiaus prikaltas. Iš rankų ir kojų kraujas upeliu tekėjo. Galva erškėčiais vainikuota, — visas kūnas — viena žaizda nuo baisaus plakimo. Dienos karštis kankino, troškino. Išbuvo tose kančiose tris valandas ant kryžiaus ir „Jis palenkęs galvą atidavė dvasią“ (Jon. 19, 30). Vienas-gi kareivių priėjęs ragotinė perdūrė kiaurai Jėzaus širdį ir iš jos ištekėjo kraujas su vandeniu. Jėzus tikrai mirė.

3. Bet štai išaušo trečioji diena. Jėzus pergali mirtį, prisikeldamas iš numirusių. Mirtis dabar nei mums nebaisi. Ir mes kelsimės paskučiausioj dienoje iš numirusių. Jo prisikėlimą skelbia gamta, sargai, Jėzaus priešai ir Jo mokiniai. O anksti rytą atėjusioms prie karsto moterims, Angelas pasakė: „Nesibijokite, nes žinau, jog Jėzaus nukryžiuotojo ieškote. Nėra jo čionai, nes kėlėsi, kaip buvo

sakęs. Eikite ir apžiūrėkite vietą, kur buvo padėtas Viešpats. Skubiai eidamos pasakykite jo mokiniams, jog kėlėsi“ (Mat. 28, 5-7). Savo prisikėlimą pats Jėzus įrodė savo mokiniams.

II PUNKTAS. Musų džiaugsmas.

Šv. Povylas sako: „Kristus numirė ir prisikėlė: kad gyviems ir mirusiems viešpatautų“ (Rom. 14, 9). Jėzaus viešpatavimas visus apima, nes Jisai savo mirtimi visus išvadavo, atpirko iš to nemalonės stovio, į kurį buvo žmonės patekę, butent, nustoję teisės įeiti į amžinąją laimę ir garbę. Didis buvo Jėzaus gailėtingumas ir gerumas. Nuširdžią padėką už tą neapsakytai brangią teisę visumet privalome Jam teikti. Didis džiaugsmas visiems žmonėms, kad gali savo paskirimą atsiekti.

2. Jėzaus iš numirusių prisikėlimas geriausiu būdu įrodo Jo dievišką pasiuntenybę. Jojo prisikėlimo fakto negalėjo užginčyti nei priešai. Apaštalai aiškiai visiems jiems skelbė Jėzų prisikėlus iš numirusių. O Jėzaus priešai, nuplakę apaštalus, draudė jiems kalbėti apie tai, bet patys gerai žinojo, kad apaštalai tiesą kalba.

Mačiusieji prisikėlusį Jėzų Jo mokiniai savo galvas paguldė, duodami tiesai liudijimą.

Jėzaus Kristaus prisikėlimu iš numirusių remiasi mūsų viltis ir mūsų tikėjimas. „Jeigu Kristus neprisikėlė, sako šv. Povylas ap., tuščias yra jūsų tikėjimas“ (I Kor. 15, 17) ir toliau jisai įrodo, kad Kristus tikrai prisikėlė, todėl teisingas mūsų tikėjimas, teisingas mūsų džiaugsmas.

Geriausis Jėzau! Ačiū Tau už nesuskaitytai dideles malones, ypač už Atpirkimo malonę! Atpirkimo vaisiais trokštu naudotis ir taip gyventi, kad bučiau vertas amžinai Tave garbinti. Jėzau, apvalyk mano širdį nuo įvairių žemiškų geidimų, padaryk, kad aš Tave kas kart vis labiau mylėčiau ir, Tavo meilės vedamas, savo gyvenimą sulys Tavo širdies troškimais sutvarkyčiau. Jėzau, leisk man Tave amžinai mylėti!

Tretininkų Žinios.

NETURTAS.

Nėra draudžiama tretininkams turėti ir valdyti turtai. Tikrai tretininkai doleryje negali, neprivalo matyti savo išganyimą, kaip daro neišmintingi gėdūs pinigų žmonės. Turtas kaip ir kitos suteiktos mums Dievo dovanos yra tik priemonė lengvesniu budu pasitarnauti artimui, daugiau žmonėms gero padaryti, padidinti Dievo garbę. Turtas tretininkui tik priemonė lengviau siekti amžino užmokesnio, o ne sunkus slėgiantis akmuo.

Kad turtai neapsunkintų žmogui ir nuvestų jo klaidingais keliais, reikia savo širdį nepririšti prie tų turtų, kuriuos gali išvogti, ir plėšikai atimti, ir kandys sugadinti, o per tuos turtus, rūpinantis savo šeimynėlės gerbuviu, reikia sau krauti amžinuosius turtus.

Tretininkai todėl privalėtų pasižymėti neturto dvasia. Toji neturto dvasia viršujai pasireiškia visu pasielgimu, rubuose ir t. t.

Ar gi ten bus neturto dvasia, kur tretininkė ar tretininkas kasdien naujais rubais dabina, parfumomis-kvepalais apsilaisto, raudonina veidus, perka ne sulyg išgalės ištaingus rubus? Ne. Ten neturto dvasios, neturto meilės nėra. Tas asmuo nenori neturtu panešėti nei Išganytojui, nei savo globėjui šv. Pranciškui.

Dievo duotas turtus — Dievo mums duotą paskolą turėsime Jam su nuošimčiais sugrąžinti.

Nepririškime prie turtų širdies, — ne turtuose yra žmogaus laimė žemėje, o tobulame Dievo valios išpildyme.

PAVOJUS.

Visi žmonės, o ypač tretininkai privalo rūpintis neišsistatyti pavojun nusikalsti. Šv. Dvasia sako: "Kas mėgsta pavojų, jame prazus" (Ecdl. 3, 27). Pavojus-gi žmogui taip ar kitaip nusikalsti, visur tyko. Tuos pavojus pramatyti, gerai savo širdies silpnynes pažinus, tuos pavojus sau nepavojingai padaryti per priešingus ydoms dorybių aktus, yra tai save išmintingai ruošti galutinę kovą laimėti. Išganytojas mums sako: "Budėkite ir melskitės, kad neįpultumėte į pagundinimą" (Mork.

14, 38) ir kitoj vietoje: "Taigi budėkite, visą laiką besimelsdami" (Luk. 21, 36). Visą laiką melsimės, jeigu visus mūsų darbus atnašausime V. Dievui, kaip mokina šv. Povyilas apaštalas: "ar valgotė, ar geriate, ar ką kitą darote, viską Dievo garbei darykite" (I Cor. 10, 31 ir Kolos. 3, 17).

Jeigu tad mes privalome budėti ir melstis, tad reikia vengti pavojų nusikalsti, reikia šalintis nuo tų vietų ir žmonių, kur galima patekti į didesnes pagundas nusikalsti ar tai prieš Dievo, ar tai prieš Bažnyčios įsakymus.

Tokių pilnos pavojaus vietos yra nepadorių šokių vietos, nepadorų vaidinimai, smuklės — salionai. Norėdami būti tikrais tretininkais, vengkime tų pavojų.

ŠV. GERTRUDOS MALDA.

Viešpatie Jėzau Kristau, Dievo gyvojo Sunau, duok, kad visomis jėgomis ir karščiausiu troškimu tavęs trokščiau, mano siela tavim vienu tedvelkia ir tavy viename saldumo teranda; visa tepersikeičiu į tave, kurs pats esi tikra laimė. Įspausk, gailestingiausias Jėzau, savo brangiausiu krauju savo žaizdas mano širdin, kad jose atjausčiau tavo skausmą ir meilę ir kad tų brangiausių žaizdų atsiminimas, pasilikdamas nuolat mano širdy paslėptas, žadintų joje giliausios užuojautos tavo kentėjimams ir sukurtų manyje tavo meilės ugnį. Duok taipgi, meldžiu, idant paniekinus visokį sutvėrimą, Tavy viename terasčiau savo širdžiai sužavėjimą. Amen.

Prašo pasimelsti. N. O. suteikė Marijonų Kongregacijai auką, ir prašo pasimelsti "Lai-vo" skaitytojų už Juozapo sveikatą.

M A L D A

PRIE SALDŽIAUSIOS JĖZAUS ŠIRDIES.

Visagalys amžinasai Dieve, žvilgterėk į mylimiausiojo Savo Sunaus Širdį, jos garbinimus ir tuos atlyginimus, kuriuos Jis Tau už nusidėjėlius yra padaręs, ir prašomas. Tavo galiaširdystės, atleisk ir dovanok jiems vardan to paties Savo Sunaus Jėzaus Kristaus, kuris budamas Dievas, su Tavimi gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios vienybėje per amžius. Amen.

Ž I E D E L I A I

Vertē Kun. P. M.

Kun. Baronas Otoons P. Fon Hans.

1894—1924.

Jo perējimas iš liuteranizmo į Katalikų tikėjimą, — ištėjimas į dvasinę seminariją Petrapilyje, iššventinimas į kunigus Latvijoje ir mirtis.

Kunigas Ottons Pranciškus baronas fon Hans gimė Kuržemėje Vormsatos dvare (muiža) 1894 m. balandžio 21 d. iš tėvų Liutero tikybos. Kūdikystę praleido savo turtingų gimdytojų namuose tarp visokių patogumų ir žaislų. Kuomet jam sukako keturi metai su tėvais persikėlė į Mitaują (Ilgavą) ir tenai pirmą kartą pamatė katalikų kunigus. Sužinojęs nuo motinos, kas jie tokie bėgo prie jų pasveikinti ir, pabučiuoti į ranką sakydamas, kad tai yra tikri mokytojai. Pamėgo labai nuo mažens katalikų šventus paveikslėlius ir jais tankiai žaidė, kaip lygiai ir kitus tikybinus daiktus. Tėvai liuteronai nuo pradžios mažai į tai kreipė dėmesį ir leisdavo jam tomis lėlėmis arba "cackomis" žaisti. Attono dėdė, baronas Firksts, sykį jam parvežė gražų šv. Karoliaus Baromėjaus paveikslą ir jam duodamas pasakė, kad tai esąs geras globėjas ir išmeldžąs vaikams pašaukimą į kunigus; prie to jis vaiką Ottoną 6 metų kunigėliu juokaudamas vadindavo. Ottons tą paveikslėlį paslėpė. Kuomet paskui paliko kunigu, tu-

rėjo jį maldaknygėje, o numirus tapo į karstą su juomi įdėtas.

Neveizint į tai, kad Ottons mylėjo katalikiškus tikybinus daiktus, vienok stipriai laikėsi savo liuterių tikybos. Kuomet jam sukako dešimts metų, buvo įduotas į protestonų mokyklą, kur susidraugavo su karštu kataliku Borku nuo Atašinės. Ten pilnai pasirodė, kaip giliai į jo širdį buvo įsiskverbęs liuteranizmas ir katalikų neapykanta. Ottons, labai mylėdamas savo draugą Borkų, stengėsi jį nuo Katalikų tikėjimo atitraukti. Pasakojo jam girdėtus nuo tėvų ir kitų liuteronų pramanytus priekaištus, niekino kunigus, kuriuos jau nevandindavo tikrais mokytojais, kaip pirmiaus. Kad tikriau įrodyti katalikų tikėjimo klaidingumą savo draugui, nusipirko katalikų katekizmą, kad jį geriau pažintų. Jaunas Borkus, nors taip pat buvo prisirišęs prie draugo Ottono, bet kas link tikėjimo buvo nejudinamas ir su tuo pačiu katekizmu stengėsi įrodyti jam, jog prie katalikų yra tiesa. Hans perskaitęs atydžiai katekizmą, suprato, kad liuteronai klysta; Borkus ragino jį priimti katalikų tikėjimą. Ottons tarė, kad norint į katalikus pareiti, reikia katalikiškai gyventi, o prie to yra nepratęs. Bet jau pradėjo lankyti katalikų bažnyčias, budamas

Mitaujoje, Liepojuje. Tēvai išspradžios manē, kad jų sunus, 15 metų vaikas, tiktai iš žingeidumo lanko katalikų bažnyčias ir skaito jų knygas, bet paskiau pamatę, kad jis linksta ir prie katalikų tikybos, labai susirupino. Norėdami jį nuo to atkreipti, greitai vedė prie pastoro Bernevičiaus, kad jį išmokyty kaip reikiant savo tikėjimo ir privesty prie konfirmacijos. Manē, kad po to jau jų sunus nelankys katalikų bažnyčių ir prisiriš prie savo tikėjimo. Jaunikaitis ieškojo tiesos, uoliai klausė pastoriaus pamokų ir ką nuo jo girdėjo lygina su tuomi ką atrado skaitydamas katalikų katekizmą. Ypatingai jam patiko katalikų aiškus mokslas apie Švenč. Sakramentą, apie šv. Komuniją ir kaip katalikų vaikai stropiai prisirengę prie to, pirmą kartą priima dievotai V. Jėzų. Dabar-gi taisydamas prie liuterų konfirmacijos, žingeidavo ką nors panašaus išgirsti nuo pastoriaus. Bet nieko panašaus negirdėjo, o kad paklausė apie liuteronų Sakramentą, atsakė neaiškiai ir paviršutiniškai. Kuomet pristartino konfirmacijos dieną su nuliudimu persitikrino, kad pastoriai negali permainyti duonos ir vyno į Kuną ir Kraują V. Jėzaus, o duoda tikrai paprastą duoną, kaip paskutinės vakariinės paminėjimą. Nuo to laiko dar labiau dievotas jaunikaitis atšalo liuterų tikėjimui ir dažniaus lankė katalikų bažnyčią, gyveno Liepojuje. Ypač jį traukė ten V. Jėzus, į Kurį tikėjo, kad yra Švenč. Sakramente, kaip tą išskaitė iš katekizmo. Tą V. Jėzaus buvimą Šv. Sakramente ypatingu budu atjautė

1912 m. per Dievo Kuno procesiją, Kurioje jis dalyvavo. Ar tai stebuklingai V. Jėzus pasirodė, ar kitokiu budu parodė jam savo pamėgimą, kad Ottons nuo to laiko skaitė save visiškai atsivertusiu kataliku. Kas jam tuomet atsitiko, jis delei savo nusižeminimo apie tai niekam neišsireiškė.

Nuo to nuostabaus laiko Ottons pradėjo širdingai melstis ir dažniau lankyti bažnyčią ir rengėsi pareiti į katalikų tikėjimą. Kad save geriau išbandžius, susilaikė kol kas, ir gavęs šv. Aloizo gyvenimą, išrinko jį savo globėju ir metus stengėsi taip gyventi, kaip gyveno tas šventasis. Galutinai taip save išbandęs, be jokio jau tolimesnio abejojimo nusprendė priimti katalikų bažnyčioje krikštą ir gyventi tikrai katalikiškai. Nei jokia tėvų rustybė, nei grąsinimai negalėjo jaunikaičio sulaukyti nuo to sumanymo išpildymo. Susieškojęs savo seną draugą grafą Borkų, apsakė jam savo sumanymą ir prašė jo pagelbos tame dalyke. Tas labai širdingai prižadėjo jam pagelbėti ir supažindino jį su viena, labai dievota ponija. Ji nuo jo krikšto rupinos juomi, kaip tikroji motina, nes jo gimdytojai jo išsižadėjo ir nuo savo šeimynos jį atskyrė. Dabar jaunikaitis Ottons paliko be jokio ištekliaus. Bet visą savo viltį padėjo Dievop, o ir draugai katalikai pažadėjo jam pagelbėti mokslus užbaigti. Žinoma, turtingam tėvui baronui, tas butų dideliu užgėdinimu, todėl mokslo išlaidas apmokėdavo, bet jam pačiam nei gero žodžio, nei rublio nenusiūsdavo. (Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

AUSTRIJA. — Garsioji Mokslų Akademi-ja Hall išrinko savo nariu kunigą Gusinde, iš Moedling. Šitas žymus kunigas vienuolis buvo Santiago mieste, Čili valstybėje, antropologi-
nio muzejaus direktorius. Keleta kartų jisai darė išvykas į Ugninę Žemę, susirinkdamas daug medegos filologijai ir etnologijai. Tie vi-
si daviniai dabar mokslininkų brangiai įkai-
nuoti ir todėl įvairios mokslo įstaigos kun.
Gusinde renka savo nariu.

MADJARIJA. — Kunigas Koloman Ker-
tesz per ilgus metus rinko maldą "Tėve mūsų"
įvairiomis kalbomis. Jam viso pasisekė surinkti
vienas tukstantis tekstų ne tiktai kalbų bet ir
tarmių. Be abejo tai yra vienintėlis savo rū-
šies rinkinys; toks rinkinys yra labai brangus
ne tiktai tikybiniu, bet ir mokslo žvilgsniu.
Tą visą brangių rinkinį kun. Kertesz paaukojo
šv. Tėvui.

BELGIJA. — Malines arkivyskupu ir Bel-
gijos primatu paskirtas prelatas J. E. Van
Roey, vikaras generalis tos pačios vyskupijos.
Jisai dabar užims tą vietą, kurią per ilgus me-
tus turėjo užėmęs garsusis Belgijos kardino-
las Mercier. Arkivyskupas Van Roey yra gi-
mės mieste Vosselaer 1874 metuose. Kunigu
išvestas 1897 metais. Ilgus metus buvo Liuve-
no universiteto profesorium. Nuo 1907 metų
jisai buvo Malines katedros kanauninku ir ge-
neraliu vikaru prie kardinolo Mercier.

PRANCUZIJA. — Amcey mieste įvyko
Ukininkų Sąjungos kongresas 18-21 vasario
mėnesio dienomis. Kongresas atidarytas iškil-
mingomis pamaldomis, kuriose dalyvavo daug
įžymių asmenų. Per visas dienas buvo skaito-
mos ukininkams naudingos paskaitos. Pažy-
mėti verta, kad buvo pora paskaitų, ugdančių
žmonėse meilę ir prisirišimą prie savo gimtos
žemės, to artojaus dirvono, kuris maitina ne
tiktai jo šeimyną, bet ir visam pasauliui tei-
kia maisto. Kongresas padarė daug gera uki-
ninkams, pakeldamas jų supratimą ukiškuose
reikaluose ir jų dvasią, uždegdamas juose mei-
lę prie savo tėviškės. Toks kongresas dar tuo-
mi naudingas, kad jisai stabdo ukininkų verži-
mąsi į miestus.

JAPONIJA. — Šiandie šitoje šalyje yra

60 milijonų gyventojų, kurių tarpe katalikų
yra tiktai pora milijonų. Galima suprasti ko-
kia čia plati dirva katalikiškoms misijoms. Ja-
ponija smarkiai žengia pirmyn, dabar užim-
dama vieną pirmaeilių pasaulio valstybių tar-
pe. Jos įtaka nuolatos didėja. Iš to aišku su-
prasti kaip yra svarbu, kad toje šalyje krik-
ščionybė kuo greičiausia išsiplėstų.

VOKIETIJA. — Ne senai Vokietijos Už-
sienio Reikalų ministeris p. Stressman, priimdama
Berlyne šv. Tėvo atstovą arkivyskupą Pa-
celli, savo prakalboje pareiškė vokiečių tau-
tos prisirišimą prie šv. Sosto ir kaip geriausia
pavyzdį tam įrodyti jisai paminėjo skaitlines
vokiečių, lankusių Romą perėjais šv. metais.
Tiesa, sulig paduotomis žiniomis, apie 400.000
vokiečių lankėsi Romoje; jų 800 atskirais bu-
riais vyko ilgą kelių pėkšti. Dabartinis šv.
Tėvas tarp vokiečių yra labai mylimas ir ger-
biamas, nes kiekvieną kartą, priimdamas vo-
kiečius maldininkus, į juos prakalbėdavo vo-
kiškai. Didelio palankumo suteikė ir ta aplin-
kybė, kad šv. Petras Kanyzius, kuris buvo
perėitą vasarą kanonizuotas, yra vadinamas
Vokietijos Apaštalu. Nors šv. Petras Kanyzius
yra olandų tautos, bet savo ilgą gyvenimą dar-
bavosi vokiškuose kraštuose, kad apsaugoti
tautą nuo protestantizmo siaučiančių bangų.
Tas kanonizacijos iškilmes labai gražiai minė-
jo Vokietijos katalikybės centrai — Miunchenas
ir Koelnas. Prieš pora metų tie santykiai
nebuvo toki drauginigi, kaip kad dabar jie yra.
Tuomet, iškilus konkordato klausimui, tas pat
p. Stressman ir ministeris pirmininkas Luther,
protestantų partijos vadai, gindami savas tei-
ses, katalikams buvo priešingi. Bet dabar ir
jie pamatė begalinę Katalikų Bažnyčios jėgą.
Jie atsiminė, kad karo metu Vokietijos val-
džia kreipėsi į šv. Tėvą, prašydama jo tarp-
ninkauti nutraukimo karo ir padarymo jiems
palankios sutarties. Jie lygiai matė šv. Tėvo
tikrai tėvišką rūpestį karo metu ir po karo
visų nuo nelaimių nukentėjusių žmonių visoje
Vokietijoje, nežiurint ar jie katalikai ar pro-
testantai. Visos tos aplinkybės atidarė šiandie
akis ir katalikų priešams. Šiandie jau yra
padarę konkordatus su šv. Sosta ne tiktai

katalikiškoji Bavarija, bet ir protestantiškoji Prūsija, kurios sostinėje Berlyne šandie sėdi šv. Tėvo atstovas visai Vokietijai arkivyskupas Paecelli.

VOKIETIJA. — Karas yra nelaimių laikas. Visgi tos nelaimės, kurios seka karą yra daug žalingesnės, negu tos, kurios vyksta kovos metu. Po karo visa, kas buvo sugriauta, reikia atstatyti; reikia iš tuščio pradėti naujai gyventi; bet vis svarbiausia, kad karas neša su savim visišką dvasinio gyvenimo sudarymą. Kaip kituose kraštuose, taip ir Vokietijoje tos sėkmės yra baisios. Bet Vokietijoje jos pasirodė daug didesnėmis; priežastis — karo pralaimėjimas. Pirmiau Vokietijoje buvo gera gyventi. Tokių apsireiškimų kaip žmogūdystės, moterystės suirimai ir prasižengimai buvo ne labai skaitlingi; šandie jų nušimtis žymiai padaugėjo. Prieš karą Vokietijos universitetuose studentų, neturinčių jokios tikybos, tebuvo tikrai 0,5%, dabar tokių yra 5,6%. Prieš karą 1913 metais Vokietijoje buvo apie 100 divorsų, 1923 metais didžiuose miestuose buvo jau 158 Berlyne, 183 Hamburge, 219 Bavarijoje, 232 Reinlande ir 242 Vestfalijoje. Žmogūdyščių skaitlinės labai didelės. Tikrai paskutinėse dviejose savaitėse gruodžio mėnesio Berlyne įvyko 76 patžudystės ir tikrai vienoje paskutinėje naktyje prieš Naujus 1926 Metus 15 patžudyščių. Šitie skaitmenys geriausia mums kalba apie Vokietijos dabartinį medeginį ir ypatingai dvasinį bankrotą. Karas nesigailėjo nė vienos šalies. Visiems teko, neišskyrus nė Lietuvos. Bet visgi Lietuvoje tokių bausių sekmių nėra, nes tenai žmonės palaiko gyvo tikėjimo dvasią. Pasižvalgius po platųjį pasaulį, reikia pasakyti, kad "visur gal ir gerai, bet namieje geriausia."

Didysis iš eilės 65 Vokiečių Katalikų kongresas šįmet įvyks Breslave 22-24 dienomis rugpjūčio mėnesio. Kartu bus minimas naujos "Kristaus Karaliaus" šventės įsteigimas ir Juozapo von Gorres bei šv. Pranciškaus Asyžiečio šimtmetinės sukaktuvės. Tasai kongresas visumet ruošiamas su didelėmis iškilėmis. Todėl ir šįmet teks Breslavo gyventojams matyti didelių katalikų gyvenimui brangių iškilmių.

ITALIJA. — Pranešama iš patikimų šal-

tinių, kad šv. Tėvas mano vėl sušaukti Vatikano santarybą, kurios posėdžiai nutruko 1870 metais. Santaryba susivažiuotų į Romą 1928 metais. Atvyktų apie 2000 vyskupų, kiekvienas atsiveždamas su savim savo sekretorius, mokslininkus teologus ir palydovus; tokiu būdu atvyktų į Romą suvirš 5000 aukštųjų dvasininkų. Santaryboje būtų svarstomi du svarbiausi dalykai: — 1) suvienymas atskilusių krikščionių su Katalikų Bažnyčia ir 2) išsprendimas Vatikano valstybinio stovio, kuris 1870 metais buvo sunaikintas.

— Romoje yra ruošiamas programos sulig kuriuo ims dalyvumo visų šalių jaunimas paminėjimui 200 metų šv. Alyžiaus kanonizavimo sukaktuvių 31 dieną gruodžio 1926 metais. Šitokių iškilmių retai atsitinka. Jų centras bus Romoje, kur vyks visų kraštų atstovai. Tuo pačiu laiku įvyks panašios iškilės ir visuose katalikiškuose kraštuose pagerbti šv. Alyzių, mokslus einančio jaunimo globėjų. Šv. Tėvas laiko šitą įvykį vienu svarbiausių šiais metais. Kalbėdamas į kardinolus, jisai pasakė: "Auksinėje šventųjų metų saulėlaidoje kiekvienas gali pastebėti ateinančio meto skaisčių aušrą, kuri žada daug gausių malonių, kadangi šiais metais įvyksta Asyžiaus Serafino (šv. Pranciškaus) ir Angeliško Gonzagos sukaktuvės. Ruošimosi komisijos pirmininkas Kardinolas Pompili išsiuntinėjo visiems vyskupsams ir vienuolių viršininkams laiškus, kuriuose ragina visus imti dalyvumo tose iškilmėse iš anksto pasigaminant tinkamos literatūros. Visur įvyks novenos su paskaitomis įvairiais katalikų tikėjimo ir doros klausimais. Bus išdirbta tam tikra konstitucija — pasižadėjimas gyventi dorai katalikiškai ir siekti tojo gyvenimo viršiausių idealų. Tasai pasižadėjimas bus atspausstas ant tam tikrų lakštų, kuriuos pasirašę jaunikaičiai pasiųs Romon. Jų parašai bus įteikti šv. Tėvui ir paskui iškilmių metu bus padėti ant šv. Alyžiaus karsto prie kurių visų tautų atstovai po vieną nuo kiekvienos tautos savoje gimtoje kalboje pasakys trumpą prakalbėlę apie šv. Alyzių. Kituose kraštuose tą dieną visas katalikiškas jaunimas priims šv. Sakramentus, paskui pasirašys po pasižadėjimu ir vakare bus suriuotos paskaitos visiems tomis pačiomis šv. Alyžiaus gyvenimo pavyzdžių dorybių temomis.

Geležinkelių pajamos. Sausio mėn. geležinkelių valdybos kason įplaukė 2.300.000 lt. pajamų. Plačiųjų geležinkelių pajamos sudaro 2.300.000 lt., o siaurųjų — 200.000 lt.

Amatų mokyklos. Švietimo ministerija įsteigė dvi medžio apdirbimo mokyklas — Seirijuose ir Kaišiadoryse. Mokyklos aprūpintos reikalingiausiomis mokslo priemonėmis ir mašinomis. Mokslas jau prasidėjo. Be šių, švietimo ministerija žada įsteigti dar penkias tokias mokyklas.

Išsivybė Brazilijon. Agentų prikalbėti, į Braziliją Pietų Amerikoje subruzdą važiuoti daug lietuvių. Važiuoja šeimomis, su mažais vaikučiais. Kiti net parduoda namus, meta tarnybas, ukius. Jau išvažiuo keli ešalonai (traukiniai). Brazilijos valdžia išsivius veža veltui, tik reikia įsigyti užsienio pasas, kuris kainuoja 114 litų.

Lietuvos gydytojų suvažiavimas. Lietuvos gydytojų sąjungos atstovų suvažiavimas įvyko 20—21 dienomis. Posėdžiai įvyks universiteto medicinos fakulteto auditorijoje.

Gerūs kurortus. Ruošiamas atalinkamas įstatymo sumanymas, kuriuo teikiama didelių lengvatų užsienio žmonėms lankyti Lietuvoje kurortus ir vasarotojų vietas. Vidaus reikalų ministerija mano išdirbti kurortų taisymo taisykles ir patobulinti susisiekimą su kurortais.

Didėja prekių išvežimas. Per sausio mėn. iš Lietuvos užsienin išvežta įvairių prekių už 20 milij. 300 tūkst., o įvežta tik už 13½ milij. Tuo būdu išvežimas buvo didesnis už įvežimą, arba prekybos balanso aktyvas 6 milij. 800 tūkst. litų.

Steigiami nauji užsienio pasų skyriai. Vidaus reikalų ministerija steigia užsienio pasų skyrių Šiauliuose ir Mariampolėj. Šiose vietose galima bus gauti ne tik pasą, bet ir vizą.

Įgudo skundus gaminti Tautų Sąjungai. Kaip buvo rašyta, dauguma Klaipėdos šeimos politinių nebrendėlių, nusigandę, kad per kelias savaites nesisekė sudaryti direktorijos, pasiuntė del to skundą Tautų Sąjungai. Artinasi Tautų Sąjungos tarybos posėdis, o klaidėdiškių skundas neįtrauktas į darbų tvarką. Tačiau jie tuo nenusimena ir paskutiniajam

šeimos posėdy, lietuviams balsuojant prieš, nutarė parašyti Tautų Sąjungai didžiausį skundą iš 14 paragrafų ir svarbiausiai pabrėžti, kad Lietuvos valdžia jų reikalavimo nebojanti.

Pašalpos naujakuriams. Praėjusiais metais žemės ūkio ministerija naujakuriams pašalpos išdalino 4.194.744 litus, butent: sėjos reikalams 805.070 lit., inventoriumi įgyti 907.723 lit. ir trobėsiams statyti 2.481.951 lt.

Bankrutuoja autobusai. Kauno gražieji autobusai buvo sustabdyti ir aprašyti skolininkų, bet paskiau vėl pradėjo vaikščioti.

Pasirodo, kad ne visa gerai ir sklandžiai eina "Auto" bendrovė. Nežiūrint to, kad autobusai vaikščioja kelvių perpildyti, bet pinigų trūksta.

Sako esą daug direktorių, kurie ima didelės algas.

Autobusams sustojus, buvo pakilęs biznis prieštvartinę konkei ir vežikams.

Universiteto profesorių ir studentų skaičius. Praėjusių metų gale universitete buvo 125 vyresnieji ir jaunesnieji profesoriai ir 2368 studentai ir 263 laisvi klausytojai. Viso tais metais universitetas turėjo išlaidų virš 4 milijonų litų. Vieno studento mokymas universitetui atsieina apie 1.627 lit. per metus.

Derybos su Vokietija. Neseniai pasibaigė cilinė geležinkelių konferencija tarp Lietuvos ir Vokietijos kai kuriems tiesioginio susisiekimo klausimams išspręsti. Svarbiausias konferencijos uždavinys buvo pakeisti ir papildyti seniau padarytas tuo reikalu sutartis.

Sušaudė vien tik už tai, kad lietuvis. Vasario 25 d. Vilniuje sušaudytas Didžiulis, kaltinamas dalyvavęs kartu su kitais 4 puolime Riešos, ties Vilniūm. Nors teismas rado, kad puolimą ruošė ir vadovavo kaž koks Malinovskis ir kiti likusieji jo bendrai yra daugiau kalti, negu Didžiulis, bet juos nuteisė tik įvairiam laikui kalėjimo, o sušaudė vieną Didžiulį.

Laimėjo šaudymo permenybes. Vasario 28 d. Kaune. Vytuto kalne dviratininkų sąjungos buvo suruoštos Lietuvos šaudymo permenybes. Vyrų pirmąją vietą laimėjo stud. Tuskenis, moterų — šaulė p. H. Ivanauskienė

MUSŲ DARBAI

SHENECTADY, N. Y. Pas mus darbai cina gana gerai. Daugybė lietuvių dirba "Amer. Locomotive Co." Tarp vasario 21-28 d. buvo musų kolonijoje misijos. Jas davė Marijonas kun. Vl. Draugelis. Per visus vakarus žmonių buvo pilna bažnyčia, o paskutinį tiek buvo prisigrudę žmonių, kad jau vietos bažnyčioje visai nebuvo. Rodos, žmogus net į Lietuvą persikėlei ir atvykai į didžiausius atlaidus.

Tenka padėkoti musų gerb. klebonui kun. M. F. Daumantui, kad jisai pasirupino gauti tėvą Draugelį misijoms.

Ačiu šv. Cecilijos chorui ir jo vedėjui, kad pagiedojo gerai išmokę gražių dalykėlių.

Stirna.

DAYTON, OHIO. Musų kolonijos katalikai lietuviai pasirodė stipriai susipratę. Tą mums pripažįsta net laisvamaniai, kurie krinka it Grigo bitės.

Buvo pas mus gerb. Lietuvos Katalikų Atstovo kun. J. Dagilio prakalbos. Ir nors musų miestelyje neperdaugiausiai lietuvių, bet katalikams Seimo rinkimus laimėti sudėjome 400 dol. Malonu ir gera darbuotis, kur yra sutarimas ir katalikų susipratimas.

Sužinojės.

SO. BOSTON, MASS. "Lithuanian Sales Corporation" 366 W. Broadway parsitraukė iš Lietuvos Velykoms lietuviškų "Birutės" saldinių dėžėse po 2½ svaro. Su pristatymu į namus "L. S. Corp." už juos ima \$1.60c.

Kas nori Velykas švęsti su lietuviškais saldinais, kreipkitės į tą įstaigą.

Draugas.

MT. CARMEL, PA. Mus apleido gerb. klebonas kun. d-ras V. Bartuška, 14 metų išgyvenęs Amerikoje. Vyksta Klaipėdon. Į jo vietą susilaukėme Amerikai gerai pažįstamą veikėją gerb. Kun. St. Pavilani, šv. Kazimiero Dr-jos įgaliotinį. Su nauja energija manome stoti į darbą. Lietuviškos spaudos apaštalas Amerikoje pasirupins ją praplatinti ir musų kampelyje.

Aguonėlė.

FOREST CITY, PA. Čia atsitiko su Kazimieru Vitkum nelaimė. Jisai dirbo prie "brekerio", taisydavo didžiuosius karus, Betaisant

jam karą — vagoną iš apačios netikėtai garvožys pastumėjo karą. A. a. Kazimieras pasijuto po ratais. Ten ir mirė. Buvo tai doras ramaus budo katalikas. Priklausė prie katalikų draugijų. Amžiną atilsį suteik jam Viešpatie!

Pilietis.

M. K. REMĖJŲ SKYRIAMS.

Vieniems skyriams jau užsibaigė metai, kaip jie susitvėrė, kitiems jau baigiasi.

Jie susitvėrė, supratę iš paaiškinimų Kolegijos reikalingumą. Tas pats reikalingumas ir dabar da pasilieka, o Fondas Kolegijos namus statyti ir visam kam įrengti yra da labai menkas.

Taigi manoma, kad skyriai savo gražiai pradėto darbo nemes, bet, priešingai, padarys pas save kokį nors narių vajuką, praplės savo darbą, kad Kolegijos Fondas sparčiau augtų ir Kolegijos įsikurimas greičiau įvyktų.

"Laivo" skyriuje, "Musų Darbai" aiškiai matyti, kad gerų žmonių Kolegijai labai prijauciama. Tai rodo nuolatinės aukos ir duoklės.

Patiems vienuoliams Marijonams Kolegijos įsteigimas ir jos vedimas sunkią darbų našą pasunkins, bet jie to nesibijo; nauda, kurią neš Bažnyčiai ir lietuvių visuomenei, bus jiems džiaugsmu ir atlyginimu.

Šįmet Amerikon atvyks augščiausias Marijonų viršminkas, arcievykupas Jurgis Matulevičius. Sykiu su juomi bus sudaryti planai, parinkta vieta, aptarti visi dalykai, o paskui visa tai turės būti įvykdinta. Bet kada? Tada kaip Fondas bus sudarytas. Gi tai daug priklausys ir nuo gerb. Kolegijos Remėjų. Jei bus tas rėmimas uolesnis ir nuoširdesnis, tai ir Kolegiją greičiau pamatysime įsikursią.

Remėjai gali smarkiai paremti ne tik savo duoklėmis, bet ir kitų pritraukimu prie rėmimo ir įvairių pramogėlių surengimu.

Tos paramos laukiame, *Remėjų Centras.*

Į Kolegijos Fondą aukojo:

Brostvininkų Dr-ja, Spring Valley, Ill. \$5.00

Juoz. Grudis iš Spring Valley, Ill. 3.00

Juoz. Mišinkaitis, iš Chicago, Ill. 2.00

Nuoširdžiai ačiu,

Remėjų Centras.

Klausimai ir Atsakymai

Dievo įsakymai.

KLAUSIMAS. Kodel 10 Dievo įsakymų piešiama ant toblyčių pirmoje I, II ir III, o kitoje visi likusieji. Delko nelygiai ant abiejų?

“*Laivo*” sk. iš *Grand Rapids*.

ATSAKYMAS. Piešėjai-dailininkai taip Dievo įsakymus piešdami nori nurodyti į tų įsakymų skirtingumą. Pirmi trys Dievo įsakymai apima žmogaus santykį su Dievu, o kiti likusieji tvarko žmonių tarpusavius santykius.

Kunigystė.

KLAUSIMAS. Sulyg Dovyčo 103 psalme “Tu esi kunigu per amžius...” turėtų syki kunigu pastojęs amžinai juo pasilikti, o čia ima vyskupas kartais ir suspenduoja. Meldžiu paaiškinti.

“*L.*” sk-jas P. K. iš *Grand Rapids*.

ATSAKYMAS. Nuo teisėto kat. vyskupo gavęs kunigo šventimus pasilieka kunigu amžinai ar jisai nori, ar nenori. Bet jeigu kunigas nusikalstų savo dvasinėms pareigoms ir Bažnyčios valdžiai, Bažnyčios Kanonais (konstitucija) einant gali buti kartais kunigas suspenduotas, t. y. gali buti jam atimta teisė dalinti žmoniems sakramentus. Ta teisė pilnai priklauso vietoš vyskupui, kunigai-gi yra jo pagelbininkai. Savo pagelbininkams gali tat vyskupas ir uždrausti bažnytinio teismo keliu sakramentus dalyti, bet negali nei vienas vyskupas kunigystės sakramento atimti.

V. R.

KLAUSIMAS. Ką reiškia maldaknygėse raidės V. ir R.?

J. St. iš Waukegan, Ill.

ATSAKYMAS. Yra tai sutrumpinti du lotyniški žodžiai: versus (vedėjo eilutė) ir responsorium — (atsakymas).

Liuteris.

KLAUSIMAS. Ar Liuteris paeina iš lietuvių? Ar jis buvo kunigas ir ar buvo vienuolis?

J. St. iš Waukegan, Ill.

ATSAKYMAS. M. Liuteris buvo vokiečys, augustinonas vienuolis ir kunigas. Negalėdamas savo geidulių suvaldyti, atsiskyrė nuo Bažnyčios, sukėlė Vokietijoje ir kitur tikybines riaušias galutinai 1525 m. apsidėdė.

Jisai yra naujo liuteronų ir protestonų tikėjimo įsteigėjas. Skelbė, kad žmogus ir be gerų darbų dangų pasieks.

Išsigandimas.

KLAUSIMAS. Ar yra nuodėmė jei žmogus ką daro, o tas dalykas nėra mirtinoji nuodėmė, tik nusigąsta ir mano, kad sunkiai nusikalto.

E. M. iš Jurbarko, Lietuva.

ATSAKYMAS. Šiame atsitikime nuodėmė buvo tik atleistinoji, o ne mirtinoji. Jeigu būtų iš karto manęs, kad yra mirtinoji nuodėmė taip elgtis ir būtų daręs, — būtų turėjęs sunkią nuodėmę.

Abejotinuose atsitikimuose reikia savo nuodėmklausio pasiklausti.

Apžadų atantrinimas.S. M. — *So. Boston, Mass.*

KLAUSIMAS. Buvau tretininkė, bandinė, bet išbuvęs metus, nepadariau apžadų. Paskui per 10 metų buvau nuklydus nuo tikėjimo. Bet grįžau prie atgalos ir prašiau kunigo leisti man padaryti apžadus. Po kuriu laikui aš apžadus padariau. Ar mano žingsnis vertas ko?

ATSAKYMAS. Gerai Tamsta padarei sugrįždama prie atgalos ir prie padoraus gyvenimo. Kad kunigas Sveikai leido išbandęs daryti apžadus, džiaugkis ir jų laikykis. Tamstos žingsnis vertas pagirti. Rupinkis užganapadaryti už pražudytus gyvenimo metus.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jie jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams, štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

"Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš S. Berbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Patitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelį pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiarumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, neraiškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Jonas Canal 7233

FRAS CIBULSKIS

Statybos Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS

KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.